La taxa turística

JOSÉ LUIS TORRES

Pròxim a celebrar-se el Dia Mundial del Turisme que anualment convoca al Castell de Biart de la veïna població de Masarac la Federació d'Hostaleria de les Comarques de Girona, sembla ser que aquesta va escalfant motors amb la voluntat de crear opinió sobre un tema que des de fa uns anys ha passat a formar part del fet diferencial català: es tracta del que alguns anomenen impost i d'altres taxa turística, és a dir del pagament extra que els viatgers, siguin nacionals o estrangers, han d'ingressar a les arques de l'administració autonòmica per pernoctar en un municipi que no és el seu. «El hotelers volen que s'elimini la taxa turística», «Els hotelers contra la gestió de l'impost turístic» es publicita en els mitjans de comunicació parlats i escrits. «Els hotelers critiquen l'ús que es fa dels diners de la taxa turística» es diu més concretament i crec que amb major exactitud a DdG, i és aquí a on, en la meva opinió, resideix la principal preocupació del sector turístic gironí, pel cap baix: que es destinen molts dels diners recaptats per aquest concepte a altres qüestions que res tenen a veure amb la promoció turística.

Potser fóra important, més enllà de l'impacte que aquest gravamen pot suposar per a un bon funcionament del sector, aclarir conceptes i, a partir d'això continuar el debat en termes d'eficiència i eficàcia que són els dos objectius principals que s'han d'exigir a tota administració.

Vejam, doctors té l'economia però de manera senzilla podem aclarir que els ciutadans estem sotmesos al pagament de (encara que soni medieval) tributs que poden adoptar la forma d'impostos, contribucions especials i taxes, essent els primers pagaments exigits de manera generalitzada sense que es correspongui una contraprestació concreta, les segones es paguen per actuacions específiques i només pel col·lectiu que rebrà de manera global el benefici de l'actuació pública (la pavimentació d'un carrer), i finalment les terceres son pagaments per una actuació pública amb benefici concret i personal (recollida d'escombraries).

D'altra banda, també podem recordar que els tributs poden tenir el caràcter de finalistes (per finançar una despesa pública concreta), o de tipus general.

En aquesta tessitura crec que podem mantenir que la turística és un tribut tipus taxa i, per tant de caràcter finalista que, implantada de manera especial per afavorir el desenvolupament turístic ha de benficiar a qui l'abona.

O sigui, que participant en la creació d'opinió, crec que té raó la Federació Gironina quan protesta perquè l'administració no destini la totalitat de la recaptació de la taxa turística als fins per als quals va ser creada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2016/09/20/taxa-turistica/805092.html?utm_source=rss